

Det gælder tillige på den hjemlige økonomis område, hvor de indtrådte forbedringer er iøjnefaldende. Prisstigning og valutatab er afløst af stabilisering og valutabalace, ja, for de seneste måneders vedkommende endog af overskud. Vort land har øget sin produktion, beskæftigelsen er fortsat høj, og industrieksporten har gjort store fremskridt. Også landbrugseksporten har i år haft fremgang, men kan i de kommende år møde nye vanskeligheder som følge af de internationale markedsvilkår. Antallet af nye boliger har igen sat rekord. Regeringen vil imidlertid følge nye linjer i boligpolitikken; idet byggerestriktionerne gradvis vil blive ophævet og en yderligere væsentlig forøgelse af byggeriets omfang vil blive tilstræbt, i første række med henblik på at bygge billige boliger.

Lad mig først omtale den verdenspolitiske situation.

Gennem en lang årrække har de skarpe modsætningsforhold præget storpolitikken og hindret den tryghed, folkene længes efter. Mellem stormagterne i øst og vest har gensidig mistillid dannet baggrunden for den kolde krig og stillet sig i vejen for en forhandlings- og aftalepolitik om de afgørende problemer. En alt for stor del af de menneskelige og økonomiske ressourcer er blevet anvendt til militære formål, og modsætningerne har gang på gang skabt farlige internationale kriser. Denne udvikling kulminerede ved Cubasituationen i fjor, hvor verden stod ved randen af en katastrofe i raket- og brintvåbnenes tegn.

Efter at denne faretruende situation var blevet overvundet, har stormagterne bestræbt sig for at finde nye spor, der kunne føre til en afspænding. Et godt tegn i denne retning er den aftale om forbud mod atomforsøgssprængninger, der i sommer er indgået mellem USA, Storbritannien og Sovjetunionen.

Ved bedømmelsen af denne aftale må der naturligvis udvises forsigtighed. Man må erindre sig aftalens begrænsede indhold; de væsentligste storpolitiske problemer, ikke mindst omkring Berlins og Tysklands fremtid, er endnu uløste. Det må imidlertid hilses med glæde og vurderes som væsentligt, at de tre magter, der udformede aftalen, efter de mange år med kriser og modsætninger har kunnet enes om dette første fremskridt. Det afgørende bliver nu, om yderligere aftaler, der kan tænkes at følge i sporet af atomstoptraktaten, vil komme, og hvor hurtigt de kan tænkes at komme.

Danmark har som de andre nordiske lande underskrevet aftalen, og regeringen vil snarest fremsætte den for folketingsret til ratifikation. Regeringen er indstillet på at udnytte enhver mulighed for at bidrage til den afspændingspolitik, aftalen tager sigte på. Vi er klar over, at i mange spørgsmål, hvor de store landes interesser og sikkerhed står på spil, vil de mindre landes indflydelse være begrænset. Vi mener dog, at de mindre lande kan øve indflydelse i de internationale organer, og at de også har pligt dertil. For Danmarks vedkommende vil dette ske i nært samarbejde med de øvrige nordiske lande.

De Forenede Nationers generalforsamling er i øjeblikket forum for en international debat om afspændingspolitikens videreførelse. Så langt denne debat har kunnet følges under udarbejdelsen af denne redegørelse, synes sommerens afspændingslinje at fortsætte. USA og Sovjetunionen demonstrerer deres vilje til at prøve at finde sammen på begrænsede områder, en bestræbelse, talrige andre lande støtter og styrker. Man skal lægge vægt på, at det foreløbig er på begrænsede områder, disse forsøg gøres. Præsident Kennedy understregede og anbefalede denne linje i sin tale, men betonede samtidig, at der fortsat eksisterer afgørende politiske og ideologiske modsætninger mellem USA og Sovjetunionen. Den sovjetiske udenrigsminister, Gromyko, viste i sin FN-tale ingen tilbøjelighed til at gøre indrømmelser i de centrale storpolitiske problemer, men tonen i talen var forsonlig.